REJESTR DOTYCZY:

JANIUREK Henryk J.

s/c ..... i .....

z d. .....

* 12 lipca 1896 w Piotrowicach

kraj: Polska

~~+ 1o listop.1979~~ w ~~St. Mary s Hosp., Green~~ Bay, Wiscon.

kraj: ~~US.~~

pochowany: .....

nr grobu: .....

Nr rejestracyjny

1o8o / 79

Nota zamieszczona:
w tomie .....
czesci .....

Indeks

ARMIA - major

ARMIA KRAJOWA

KACETOWIEC

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

Źródła i bibliografia:

znak rozpoznawczy

* Dziennik Związkowy 3.1.80 - wspomnienie — 20/ 3.I.80/

* RO32,87,908,of.sł.st.,p. por.l.◎.21 /* 12.7.1998/ KOP — 12o/32/

D.Zw. 3.I 80

Major H. Janiurek Nie Żyje

Dopiero obecnie doszła wiadomość, że w dniu 10 listopada 1979 zmarł nagle na zawał serca w St. Mary's Hospital w Green Bay, Wisconsin, śp. Henryk J. Janiurek, major Wojska Polskiego, uczestnik walk podziemnych Armii Krajowej, więzień obozów koncentracyjnych, jeden z niestrudzonych, cichych działaczy polskiej emigracji niepodległościowej.

Sp. Henryk Janiurek urodził się 12 lipca 1898 roku w Piotrowicach w Polsce, a wierna służba ojczyźnie kształtowała jego charakter i losy. Po kampanii wrześniowej 1939 r. kontynuował służbę żołnierską w dowództwie krakowskiego okręgu Armii Krajowej. Był aresztowany przez hitlerowców w 1944 r. Przeszedł przez obozy koncetracyjne Dora i Gross-Rosen.

Po uwolnieniu w 1945 r. przez wojska amerykańskiej rozpoczął pracę wśród polskiego uchodźstwa wojennego na terenie amerykańskiej strefy okupacyjnej Niemiec, współdziałając w organizowaniu Okręgu byłych żołnierzy Armii Krajowej i w innych akcjach pomocniczych.

Do Stanów Zjednoczonych przybył w 1949 r. Początkowo zamieszkiwał

założeniu Oddziału Armii Krajowej na stany Nowej Anglii i w organizowaniu pomocy dla inwalidów AK oraz w akcji sprowadzania do Stanów Zjednoczonych byłych akowców, przebywających na uchodźstwie.

W 1951 r. przeniósł się do Pulaski w Wisconsin, gdzie znalazł pracę w wydawnictwie franciszkańskim, a następnie w redakcji "Miesięcznika Franciszkańskiego". Z nowego miejsca postoju major Janiurek utrzymywał kontakt z bracią żołnierską i kontynuował tam pracę społeczno-narodową.

Na tym posterunku dosięgła Go śmierć. Pogrzeb Jego odbył się w dniu 13 listopada 1979 roku z franciszkańskiej kaplicy klasztornej.

Wiadomość o zgonie majora Janiurka dotarła do nas, kolegów, przyjaciół i towarzyszy walki o Polskę, przebywających w Massachusetts, z dużym opóźnieniem. Wspomnieniem pośmiertnym i ze szczerym żalem chcemy teraz pożegnać prawego Polaka, gorącego patriotę, kolegę i przyjaciela.

Po trudach i znojach walki o wol-

Źródła i bibliografia:

* Dziennik Związkowy 3.1.80 - wspomnienie

* R032,87,908,of.sł.st.,p. por.l.dz.21 /* 12.7.1998/
KOP

20/ 3.I.80/

120/32/

D.Zw.
3.I 80

Major H. Janiurek Nie Żyje

Dopiero obecnie doszła wiadomość, że w dniu 10 listopada 1979 zmarł nagle na zawał serca w St. Mary's Hospital w Green Bay, Wisconsin, śp. Henryk J. Janiurek, major Wojska Polskiego, uczestnik walk podziemnych Armii Krajowej, więzień obozów koncentracyjnych, jeden z niestrudzonych, cichych działaczy polskiej emigracji niepodległościowej.

Sp. Henryk Janiurek urodził się 12 lipca 1898 roku w Piotrowicach w Polsce, a wierna służba ojczyźnie kształtowała jego charakter i losy. Po kampanii wrześniowej 1939 r. kontynuował służbę żołnierską w dowództwie krakowskiego okręgu Armii Krajowej. Był aresztowany przez hitlerowców w 1944 r. Przeszedł przez obozy koncetracyjne Dora i Gross-Rosen.

Po uwolnieniu w 1945 r. przez wojska amerykańskiej rozpoczął pracę wśród polskiego uchodźstwa wojennego na terenie amerykańskiej strefy okupacyjnej Niemiec, współdziałając w organizowaniu Okręgu byłych żołnierzy Armii Krajowej i w innych akcjach pomocniczych.

Do Stanów Zjednoczonych przybył w 1949 r. Początkowo zamieszkiwał w Indian Orchard w Massachusetts i poświęcił cały swój wolny czas pracy społecznej. Współuczestniczył tu w założeniu Oddziału Armii Krajowej na stany Nowej Anglii i w organizowaniu pomocy dla inwalidów AK oraz w akcji sprowadzania do Stanów Zjednoczonych byłych akowców, przebywających na uchodźstwie.

W 1951 r. przeniósł się do Pulaski w Wisconsin, gdzie znalazł pracę w wydawnictwie franciszkańskim, a następnie w redakcji "Miesięcznika Franciszkańskiego". Z nowego miejsca postoju major Janiurek utrzymywał kontakt z bracią żołnierską i kontynuował tam pracę społeczno-narodową.

Na tym posterunku dosięgła Go śmierć. Pogrzeb Jego odbył się w dniu 13 listopada 1979 roku z franciszkańskiej kaplicy klasztornej.

Wiadomość o zgonie majora Janiurka dotarła do nas, kolegów, przyjaciół i towarzyszy walki o Polskę, przebywających w Massachusetts, z dużym opóźnieniem. Wspomnieniem pośmiertnym i ze szczerym żalem chcemy teraz pożegnać prawego Polaka, gorącego patriotę, kolegę i przyjaciela.

Po trudach i znojach walki o wolność Ojczyzny wieczne odpoczywanie racz Mu dać, Panie.

Cześć Jego Pamięci.